

Stichting MORIA ziet ex-gedeti-

neerde jongeren met andere ogen. Door

opvang, begeleiding en voorlichting wil

MORIA met én voor hen werken

aan een nieuw toekomstperspectief.

MORIA is een initiatief van de Fraters

Maristen, de Zusters van Julie

Postel en de Fraters van Utrecht.

Moria Nieuwsbrief

Najaar 2007

12,5 jaar Moria:

“Er is een hele goede bodem gelegd”

Aannemers Willems:

“Met deze jongeren bouw ik aan een nieuwe toekomst”

Oud-deelnemer Leen:

“Van straatschoffie tot nette burger”

Vrije geesten

Vlakbij de keuken van het Moria-huis op de Louiseweg staat een indrukwekkende lindeboom. Waarschijnlijk is hij ooit als jong lootje geplant net na de bouw van het huis, in de hoop dat zijn schaduw verkoeling zou geven op het nabijgelegen terras, of karakter zou geven aan de toen nog wat kale tuin. Beide doelstellingen heeft de boom inmiddels ruimschoots gehaald, want de schaduwrijke bladerkroon torent hoog boven het huis uit en bepaalt voor een deel het aangezicht van de tuin.

Laatst zat ik op ons terras naast de keuken met een van de bewoners. Na een lange detentie heeft hij een justitiële plaatsing bij Moria. We genoten samen van de zon en keken naar de lindeboom. Opeens merkte hij gekscherend op: "als die boom nou op het huis valt en de boel verplettert, zijn wij dan allemaal vrij?" Meer nog dan van de gedachte aan een verpletterd huis schrok ik van zijn beleving van het verblijf bij Moria. Ondanks de werkplannen, de motiverende gesprekken en het hopelijk stimulerende toekomstperspectief dat we onze deelnemers hopen te bieden, blijft hij in bajesmetaforen spreken. Dezelfde bewoner noemt zijn kamer ook stevast zijn 'cel'.

Zijn opmerking zette me aan het denken over mijn beleving van vrijheid. Ik realiseerde me hoe vanzelfsprekend een leven in vrijheid voor mij is. Ik kies zelf de momenten waarop ik mijn boodschappen doe, mijn vrienden bezoek, een boek lees. Natuurlijk heb ik ook mijn verplichtingen: ik werk, haal en breng de kinderen van school, kook het avondeten. Maar ik doe het werk wat ik zelf gekozen heb (met een werkrooster wat aangepast is op de schooltijden van mijn kinderen) en beslis op een mooie zomeravond om de barbecue tevoorschijn te halen voor een luie en late maaltijd.

Het leven in een gevangenis biedt weinig tot geen ruimte voor dit soort persoonlijke keuzes. De uren om te luchten, te eten, wasknijpers te vouwen en 'achter de deur' te zitten, zijn strikt vastgelegd. Wanneer je jaren in zo'n keurslijf leeft, tast dat de soepelheid van je geest aan. Je kunt je geen vrij mens voelen die zijn eigen keuzes maakt. Het leven bij Moria biedt veel meer ruimte om persoonlijke keuzes te maken, óók wanneer mensen binnen een justitieel kader geplaatst zijn. Door mijn jarenlange verblijf in de 'vrije wereld' beschouw ik Moria als een plek van mogelijkheden. Mijn bril is op die manier geslepen, het bepaalt mijn kijk op de wereld. De eerdergenoemde bewoner ziet in eerste instantie de beperkingen. Dat is nu eenmaal de wijze is waarop zijn geest in de voorgaande jaren getraind is. Een gevangenisstraf brengt vaak deze geestelijke vrijheidsberoving met zich mee. En dat is een zware straf, die blijkbaar niet stopt op het moment dat iemand meer ruimte krijgt.

Niet het begeleiden naar werk, een huis of een positief banksaldo, maar het stimuleren van onze deelnemers om weer vrije geesten te worden, is de belangrijkste taak van Moria. Mensen die in de wereld staan met een scala aan keuzes en mogelijkheden. En dan zie je zo'n grote linde niet meer als een middel om aan je verplichtingen te ontsnappen, maar als een stukje natuur om van te genieten.

Helen van den Doel
beleidsmedewerker

Moria
Zie mij!

De vakantie-ervaring van Rodrigo (23)

Wanneer en waar ben je op vakantie geweest?

Dat was van 4 tot en met 8 juni in Saint Sauveur-les-Vicomtes in Frankrijk, samen met andere bewoners en begeleiders van Moria.

Waarom mocht jij mee?

Een klein groepje was hiervoor uitgenodigd. Ik zie het als een beloning voor mijn goede gedrag van de afgelopen tijd.

Wat stond er op het programma in Frankrijk?

We hebben veel gezien: het strand van Normandië, de zee en een indrukwekkende begraafplaats. We logeerden in een klooster waar we enorm in de watten werden gelegd. Het eten was lekker en er was geen corvee voor ons.

Is de vakantie voor herhaling vatbaar?

Het was heel relaxed om er even uit te zijn; ik kan het iedereen aanraden. Volgend jaar woon ik niet meer bij Moria. Ik heb een baan gevonden en kan over vijf maanden in mijn eigen woning! Hopelijk hebben de vakantiegangers in 2008 net zoveel plezier als wij dit jaar gehad hebben.

Column

Aannemer met een sociaal gezicht

Gemakkelijk pratend, gedreven, betrokken bij mensen, maar ook met twee benen op de grond: het typeert Alwin Willems, directeur van aannemersbedrijf P.W. Willems uit Nijmegen. Een no nonsense type met bijzondere ambities. Drie deelnemers van Moria lopen stage in zijn bedrijf. Een gesprek met een werkgever met een missie.

maken voor deze jongeren, maar in feite kan iedereen dat. Al is het maar door je vooroordelen op te schorten en deze mensen te zien als gewone jongeren die een toekomst willen zoals iedereen. Zij inspireren mij door hun verhaal.

Mensen die je vertrouwen

Misschien ben ik door mijn eigen levensloop ook wel wat gevoeliger voor uitsluiting. Ik ben dyslectisch en heb dus een leeshandicap. In de tijd dat ik zelf op school zat, ik ben nu 42, werd dit nog echt beschouwd als een handicap. Je werd naar speciaal onderwijs gestuurd. Daar voelde ik me niet thuis. Ik wilde het aannemersdiploma halen en heb hiervoor na de LTS ook de MTS en de HTS gedaan. Een hele weg voor iemand die dyslectisch is. Nog altijd kan ik de grootste schrijffouten maken. Maar anderen hebben me geholpen. Het is me gelukt omdat ik een duidelijk doel voor ogen had en de wil om dat doel hoe dan ook te bereiken. Ik heb aan den lijve ervaren wat het betekent om buitenspel gezet te worden. Ik weet ook dat je de keuze hebt om je leven in eigen hand te nemen en je doelen te bereiken. Belangrijk is dat er mensen zijn die in je geloven en je vertrouwen. Voor mij waren dat mijn ouders. Zij hebben mij onvoorwaardelijk gesteund. De jongeren van Moria verdienen dat ook. Als niemand ze helpt, komt er van hun plannen niks terecht.

Valkuil

Het belangrijkste leerpunt voor hen is zelfrespect, de grootste valkuil is volgens mij onrust en ongeduld. Soms willen ze gewoon alles te snel veranderen. Dat gaat niet, je kunt geen ijzer met handen breken. De arbeidstoeleiders van Moria, met wie ik vaak en goed overleg heb, helpen de jongeren hierbij. Zet stapje voor stapje, maar heb wel vertrouwen in jezelf. Het is belangrijk dat anderen dat vertrouwen ook uitstralen: ik heb vertrouwen in jou. Voor mij gaat het erom wie jij bent."

Interview

Sociaal gezicht

Alwin Willems is een aannemer met een sociaal gezicht. In het verleden waren het stagiairs van jeugdinrichting De Hunnerberg die bij hem het vak van timmerman of metselaar leerden, nu krijgt een aantal deelnemers van Moria die kans. In de voetstappen van zijn vader en grootvader houdt hij dagelijks zo'n 25 vaklui aan het werk. Aannemersbedrijf P.W. Willems, genoemd naar grootvader Pieter Wilhelmus, die het bedrijf 86 jaar geleden oprichtte, is voornamelijk gespecialiseerd in onderhoud, renovatie, verbouwingen en kleinschalige nieuwbouw. Oprachtgevers zijn onder andere woningcorporatie Standvast (waarmee Moria samenwerkt als het gaat om huisvesting van deelnemers naar zelfstandig wonen) en de Radboud Universiteit.

Iedereen kan het

Willems: "Ik vind het inspirerend om met deze jongeren te werken. Zij hebben de keuze gemaakt om hun leven een andere wending te geven. Ze kiezen niet voor een leven van criminaliteit maar proberen een gewoon bestaan op te bouwen. Dat is niet gemakkelijk, want mensen hebben vooroordelen en denken graag in hokjes: het zijn criminelen. Ik zeg dan: nee, dat was een crimineel. Ze hebben hun straf gehad en verdienen een nieuwe kans. Ik verkeer in een positie waarin ik een verschil kan

Klein initiatief met grote gevolgen

Op 1 april 2007 vierde Stichting Moria haar 12,5-jarig jubileum. Het project, dat ooit klein begon, is inmiddels uitgegroeid tot een breed gedragen professionele stichting. Het aantal interne bewonersplekken is in de loop der jaren gestegen van vijf naar veertien, het aantal medewerkers van vier naar veertien. Een goed moment om eens terug te kijken op die ontwikkelingen met een aantal medewerkers van het eerste uur.

Voor deze reportage spraken drie 'Morianen' met elkaar die nauw verbonden zijn met de stichting. Frater Jacques Scholte is voorzitter van het bestuur van Moria. Zijn congregatie, de Faters Maristen is één van de twee grondleggers van het project. Zuster Josefien Nijhof is congregatielid van de Zusters van Julie Postel, de andere initiatiefnemer. Zij heeft vanaf het prille begin als vrijwilligster met de bewoners gewerkt in de Moriahuizen. Mevrouw Conny Stuart, de huidige teamcoördinator, was lid van de onderzoeksgroep die aan de wieg heeft gestaan van het project. Ook zij heeft vanaf de eerste dag bij Moria gewerkt.

Frater Jacques Scholte vertelt over de oorsprong van het project:

"De eerste gedachten voor het oprichten van Moria ontstonden in 1992. Voor zowel de fraters als de zusters was het een tijd waarin ze afscheid hadden genomen van hun vroegere activiteiten. De internaten van de fraters waren gesloten en ook veel van de werkzaamheden van de zusters waren afgebouwd. Bij beide congregaties bestond echter de wens om opnieuw zichtbaar en actief te zijn als religieuzen in de maatschappij".

De voedingsbodem voor een nieuw initiatief was er dus. Maar hoe moest het ingevuld worden?

Frater Henk Wienk, één van de Maristenbroeders werkte in die tijd als gevangenispastor. Hij was geraakt door de jonge mannen die hij in de gevangenis sprak. Ondanks al hun goede voornemens om nooit meer achter tralies te belanden, zag hij ze steeds opnieuw terugkeren. Het lukte hen niet om een andere draai aan hun leven te geven. Hier lag duidelijk een maatschappelijke behoefte. De congregaties richtten een onderzoeksgroep op om beter inzicht te krijgen in de behoeften van ex-gedetineerde jongvolwassenen. Het onderzoek mondde uit in de eerste blauwdruk voor het Moria-project.

Conny Stuart vertelt hoe het verder ging:

"Het huis op de Sophiaweg 6 kwam vrij. Toen was er opeens een concrete plek beschikbaar. We hadden een aantal zaken van tevoren in orde gemaakt: er was een wooncontract, het huis was netjes gepoetst, we hadden een viertal begeleiders en veel goede moed. We hebben we de eerste bewoner gewoon op een maandagochtend laten komen en zijn begonnen!

Het belangrijkste wat we de bewoners wilden bieden was een thuis. Naast hen staan, dat was de grondgedachte. Dat we ook overdag iets met hen moesten dóen, werd ons al gauw duidelijk. En we leerden we dat we zakelijk een de dingen goed moesten regelen: een uitkering, werk zoeken, financiën regelen, enzovoort."

Zuster Josefien Nijhof werkte als vrijwilligster mee in huis. Ze hielp de bewoners met hun huishoudelijke taken en bood daarnaast vaak een luisterend oor.

"Och, wat hebben die jongens veel met ons gepraat. Vaak wilden ze hun ei kwijt en dan hadden we altijd oor voor ze. Dat hoort immers ook bij een thuis, dat er iemand is die naar je luistert".

De ervaring in het werken met de doelgroep groeide al doende. De medewerkers hebben in het begin echter met regelmaat hun neus gestoten.

Frater Jacques Scholte: *Ons uitgangspunt was vertrouwen, erg veel vertrouwen. En soms waren we ook te goed van vertrouwen...*

Conny Stuart haakt lachend in: "Weet je nog, onze eerste bewoner? Hij woonde al een aantal weken bij ons, maar hij bleek geen cent van zijn ontvangen salaris naar Moria over te maken. Wij dachten toen vol overtuiging dat hij dat echt wel zou gaan doen. Daar trap je later dus niet meer in!"

In sommige gevallen bleken bewoners die met open armen ontvangen werden dus misbruik van de gastvrijheid te maken. Op de vraag of de geïnterviewden hierdoor ooit overwogen hebben het bijltje erbij neer te gooien, klinkt een resoluut 'nee'.

Zuster Josefien Nijhof: "We hebben er wel eens om staan huilen in de gang, maar zijn er altijd in blijven geloven. Anders had ik dit werk nooit zolang volgehouden".

In de loop der jaren is er veel veranderd bij Stichting Moria. De bekendheid van de stichting groeide, en daarmee het aantal aanmeldingen.

In 1997 werd daarom gekozen voor een forse uitbereiding: het huis op de Sophiaweg kreeg er twee kamers bij en er werd een nieuw pand aangekocht in de van Spaenstraat. Hierin konden nog eens zeven deelnemers gehuisvest worden. In het begin fungeerden beide huizen als instroom- en verblijfslocatie voor nieuwe bewoners.

In 2001 kwam daar verandering in. Het traject bij Moria werd gefaseerd om mensen beter stapsgewijs op zelfstandigheid voor te kunnen bereiden. Alle deelnemers startten hun traject op de Sophiaweg en stroomden door naar de volgende verblijfsfase in het huis op de van Spaenstraat. De laatste fase vond extern plaats, in zelfstandige wooneenheden te Nijmegen. Tegelijk met de fasering werd een functiedifferentiatie ingevoerd. De teamleden, die voorheen alle voorkomende begeleidingstaken vervulden, specialiseerden zich in bepaalde deelgebieden. Moria onderscheidde voortaan woon-, werk- en trajectbegeleiders en trainers. Deze specialisatie tilde de begeleiding naar een hoger niveau.

Frater Jacques Scholte zet de belangrijkste veranderingen uiteen:

"Er hebben verschuivingen plaatsgevonden van groepswork naar individueel, omdat we merkten dat we zo mensen beter voor konden bereiden op werkelijke zelfstandigheid. En we leerden wat belangrijke gebieden voor begeleiding waren. Deelnemers moeten niet alleen bezig gehouden worden overdag, maar begeleid worden naar een baan. En ze moeten niet alleen kunnen afwassen maar zelfstandig een eigen huishouden kunnen runnen. Daar hebben we nu programma's voor. Vroeger deden we al dergelijke taken ook, maar het was lang niet zo expliciet."

Alle veranderingen hebben niet de beginwaarden aangetast, aldus Frater Jacques:

"Hoewel er accentverschillen zijn in de wijze van aanpak, is de identiteit van Moria hetzelfde gebleven. We geloven nog steeds dat mensen een thuis nodig hebben, al is het nadrukkelijker een tussenstap op weg naar zelfstandigheid geworden. En we bieden nog steeds langdurige trajecten, waarin ruimte is voor verandering. Daarin zijn we uniek gebleven".

In 2005 volgde weer een belangrijke verandering voor de stichting. Het werken op twee locaties had naast voordelen ook een aantal nadelen. Er werd daarom gekozen voor een samenvoeging van de twee huizen op een nieuwe plek; het Heidehuis op de Louiseweg 12. In dit grote landhuis kunnen de 14 bewoners van fase 1 en 2 samen gehuisvest worden.

De drie gesprekspartners hebben veel bijgedragen aan de veranderingen die Stichting Moria doorgemaakt heeft. De beïnvloeding blijkt echter wederzijds:

Zr. Josefien Nijhof.

"Moria heeft me diep geraakt en blijft altijd bij me. Ik houd ervan om mensen nabij te zijn, om verbonden met hen te zijn. Ik ben er zelf niet meer zo vaak, maar ik denk er elke dag aan! Ik heb er fijne ervaringen gehad en ik ben blij dat ik een aantal jongens op mijn manier heb kunnen helpen. Ik laat Moria nooit meer los."

Conny Stuart:

"Moria is een deel van mijn leven, het is meer dan werk alleen. Ik beschouw het als een voorrecht om op deze plek, met deze mensen deze dingen te mogen doen. Er zijn weinig plekken waar je zo zuiver en alleen bezig kunt zijn met het verder helpen van een ander".

Frater Jacques Scholte:

"Toen wij onze plannen voor de oprichting van Moria bekend maakten verscheen er in de krant een stemmingmakend stuk met de kop: "Paters vangen boeven". Aan de toon was te merken dat we werden geïdentificeerd met de doelgroep. Diezelfde ervaring werd nog een dunnetjes overgedaan toen we het nieuwe huis op de Louiseweg betrokken. Hierdoor werd me duidelijk dat een keuze als deze maatschappelijk gezien niet zonder consequenties blijft. Als je voor deze groep mensen wilt instaan, word je door de zelfde bril bekeken als hen. Hierdoor word je als mens getekend.

Anderzijds doet het me goed om zo in de lijn van onze religieuze traditie te staan. Ook de oprichters van onze beide congregaties werden met de nek aangekeken toen zij hun eigen spoor probeerde te volgen om het goede te doen. We blijven onszelf trouw door gewoon zo te blijven durven werken voor mensen."

Stichting Moria bestaat nu 12,5 jaar. Een respectabele tijd, maar niet het moment om op de lauweren te gaan rusten. De ontwikkelingen gaan volop verder. Frater Jacques vertelt over zijn toekomstperspectief voor Moria:

"Ik hoop dat Moria een plek van tegenbeweging blijft, een luis in de pels. Een plek waar je kunt laten zien dat hulpverlening ook anders kan".

"Ik heb veel van dergelijke projecten en initiatieven de revue zien passeren. Er zijn er niet zoveel die de 12,5 jaar daadwerkelijk halen. Waar ligt dat aan? Volgens mij is het geheim van ons succes dat we met z'n allen hetzelfde wilden en de schouders eronder gezet hebben. We hebben partners getroffen die er met ons in geloofden en we zijn tegen nieuwe medewerkers aangelopen die met hun enthousiasme aanstekelijk waren voor anderen. Er is gewoon een hele goede bodem gelegd!"

Dankwoord zuster Josephien

Hartelijk dank voor de mooie woorden gesproken en de leuke attenties die ik mocht ontvangen bij de jubileumviering van Moria. Op de eerste plaats wil ik het bestuur van onze congregatie bedanken dat mij de gelegenheid gegeven heeft om bij Moria als vrijwilligster te gaan werken. Ik ben blij dat dit 12,5 jaar heb mogen doen! En zeker nu ik zie hoe Moria van een klein groepje is uitgegroeid tot wat het momenteel is.

De eerste jaren waren niet gemakkelijk. Het was allemaal nieuw voor ons. Vele malen is mij gevraagd: "Hoe houd je het vol?" Daar heb ik maar één antwoord op en dat is 'geloof'. Geloof dat ook deze jongens weer op het goede pad kunnen komen. Dat ook zij de kans mogen hebben om weer opnieuw te beginnen. Door de fijne samenwerking konden we de bewoners een thuis aanbieden, en velen lieten hun waardering daarvoor ook wel eens blijken.

Als je nu ziet hoe Moria zich op een mooie manier ontwikkeld heeft, kun je daar alleen maar dankbaar voor zijn. En het gaat verder; we moeten niet denken dat we er al zijn, maar openstaan voor nieuwe mogelijkheden van buiten.

Moge de spiritualiteit van de drie congregaties daarbij dienen als ondergrond en het bestaan van Moria vele vruchten doen dragen.

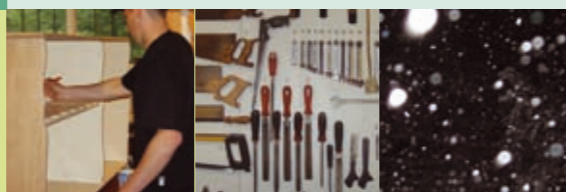
Dank u wel
Zr. Josephien Nijhof

Steun Moria met acceptgiro of machtigingsformulier

Vindt u het belangrijk om het werk van Moria te steunen? Iedere bijdrage is van harte welkom en wordt bijzonder gewaardeerd. Voor het overmaken van een gift kunt u de acceptgiro gebruiken die met de nieuwsbrief wordt meegezonden.

Het is ook mogelijk om een gift over te maken via bankrekeningnummer 15.78.35.367, t.n.v. Stichting Moria, Nijmegen.

Bij voorbaat hartelijk dank.

Leerroute personeel Bezieling bij personeel en bewoners

Moria richt zich bij de begeleiding van de deelnemers op 'zakelijke' aspecten (baan, huis, inkomen), en is daarnaast ook op persoonlijke ontwikkeling. Groei en duurzame gedragsverandering beginnen daar waar mensen worden geraakt, bezielt en gemotiveerd.

Om hier meer inzicht in te krijgen, volgt het begeleidingsteam van Moria een leerroute bij ZIN in werk te Vught. Het traject is gericht op teamontwikkeling, communicatie en bezieling in het werk. Belangrijk doel van het programma is om samen te zoeken naar wegen om bezieling (nog meer) een centrale plaats te geven binnen de begeleiding van de bewoners.

De leerroute maakt de medewerkers bewuster van de rol die bezieling speelt in het groeiproces van de bewoners. Door hier zelf ervaring mee op te doen, kunnen de teamleden bezieling - en gebrek daaraan - bij de bewoners beter herkennen. Verder helpt de leerroute de medewerkers om de bewoners in hun bezieling uit te dagen, zodat deze kan worden ingezet voor persoonlijke groei en ontwikkeling.

Hoe gaat het nu met... Leen Konijn

Leen woonde in 2000 en 2001 bij Stichting Moria. Een van de redenen van zijn komst naar Moria was de onoverzichtelijke schuldenbrij waar hij mee kampte, gebundeld in wat hij zelf zijn 'ellendemap' noemde.

Hoe staat het anno 2007 met je ellendemap?

"Ha, die is op een klein bedrag na helemaal verdwenen! Dan ben je wel zeven jaar verder..
Die schulden had ik in mijn eentje niet kunnen wegwerken. Ik had op een gegeven moment zeven schuldeisers op mijn dak en zag echt door de bomen het bos niet meer.
Moria heeft me enorm geholpen. Het is toch anders wanneer er een stichting achter je staat die je helpt met mensen benaderen dan wanneer je in je eentje moet gaan bellen naar al die instanties.

Hoe kijk je terug op je Moriatijd?

Ik heb zelf hard gewerkt om de draad van mijn leven weer op te pakken. Ik kwam met niks en als je ziet wat ik nu allemaal heb...Dat is allemaal begonnen bij Moria, waar ik een nieuwe start maakte. Eerst je ellende oplossen en dan weer verder met je leven. Ik heb veel aan Moria te danken, maar ik heb er zelf natuurlijk ook mijn bijdrage aan geleverd. Heel wat bewoners heb ik onderuit zien gaan. Die waren er dan blijkbaar nog niet klaar voor.

Waar sta je nu?

Via Moria heb ik een opleiding webdesign kunnen volgen en dat begint nu zijn vruchten af te werpen. Ik heb sinds drie weken een vaste baan in de IT met een opleidingstraject van twee jaar en een auto van de zaak. En ik ben in Nijmegen mijn oude jeugdliefde uit Arnhem weer tegengekomen. We zijn getrouwd en ik heb nu een stiefdochter van 7 jaar, twee hondjes en een flat. Echt mijn basis, zeg maar.
Zo ben ik toch van straatschoffie via Moria een 'nette burger' geworden. Lachend: met hier en daar wat kanttekeningen natuurlijk, want ik zal toch altijd wel een beetje een rotjong blijven! Maar zonder gekheid: dankzij Moria heb ik mijn leven goed op poten kunnen krijgen en daar blijf ik ze tot de dood dankbaar voor.

Zou je opnieuw kiezen voor een verblijf bij Moria?

Absoluut! Als je vrijkomt met je plastic tasje, zonder onderdak en mét schulden, kun je alleen maar denken "hoe moet ik hier ooit uitkomen, waar moet ik beginnen, waar houdt het op?" Je staat gewoon van het ene op het andere moment op straat en Moria heeft dan dat plekje te bieden wat je keihard kunt gebruiken. Ik zou daar geen twee keer over hoeven na te denken.

Ik vind het jammer dat Mora maar zo weinig mensen kan plaatsen. Er zijn er duizenden die jullie hulp kunnen gebruiken. Ik beschouw het nog steeds als een zegen dat Moria tegen mij heeft kunnen zeggen "Kom jij maar, Leen."

Wat wil je Stichting Moria toe wensen voor de komende 12,5 jaar?

Ik hoop dat jullie 20 plaatsen krijgen en dat dat er nog eens een keertje 40 en dan 60 worden. Lekker doorgaan waar jullie mee bezig zijn, het gaat hartstikke goed!"

Stichting Moria

Louiseweg 12
6523 NB Nijmegen
T: (024) 329 76 80
F: (024) 329 76 89
E: info@st-moria.nl
W: www.st-moria.nl
B: 15.78.35.367

Colofon

Uitgave Stichting Moria, jaargang 2, nr. 1
Teksten André Stuart, Linda Looijmans, Helen van den Doel
Eindredactie Linda Looijmans
Foto's Helen van den Doel e.a.
Grafische vormgeving Bliksemzwart - Marijke Kamsma
Drukwerk Luxor Nijmegen

Leen Konijn

